การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุพหุระดับของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

นางสาวเพ็ญภัคร พื้นผา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2547 ISBN 974-17-6357-3 ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A DEVELOPMENT OF THE MULTILEVEL CAUSAL MODEL OF MATHEMATICS ACHIEVEMENT OF MATHAYOM SUKSA 2 STUDENTS

Miss Penpak Pheunpha

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Education in Educational Research

Department of Research and Educational Psychology

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2004

ISBN 974-17-6357-3

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นางสาวเพ็ญภัคร พื้นผา โดย วิจัยการศึกษา สาขาวิชา อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร. อวยพร เรื่องตระกูล คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ การศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต (รองศาสตราจารย์ คร. ไพทูรย์ สินลารัตน์) คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ พาการ ประธานกรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร. สุชาคา บวรกิติวงศ์) ______อาจารย์ที่ปรึกษา (ผู้ช่วยศาสตร์จารย์ คร. อวยพร เรื่องตระกูล) (ผู้ช่วยศาสตร์จารย์ คร. เอมอร จังศิริพรปกรณ์)

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การพัฒนาโมเคลเชิงสาเหตุพหุระดับของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์

เพ็ญภัคร พื้นผา: การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุพหุระดับของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 (A DEVELOPMENT OF THE MULTILEVEL CAUSAL MODEL OF MATHEMATICS ACHIEVEMENT OF MATHAYOM SUKSA 2 STUDENTS) อ. ที่ปรึกษา ผศ. คร. อวยพร เรืองตระกูล, 222 หน้า. ISBN 974-17-6357-3

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ ประการแรก เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างสังกัด และภูมิภาค ประการที่สอง เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์และมือิทธิพลเชิง สาเหตุพหุระคับที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ประการที่สาม เพื่อพัฒนา โมเคลเชิงสาเหตุพหุระคับของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ ประการที่สี่ เพื่อทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเคลเชิงสาเหตุพหุระคับของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นที่ 2 ที่มาจากสังกัด และภูมิภาค ที่แตกต่างกัน ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยเป็นข้อมูล ทุติยภูมิจากการวิจัยและประเมินผลร่วมกับนานาชาติครั้งที่ 3 วิจัยช้ำ(TIMSS - R) ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี กลุ่มดัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2541 จำนวน 5,831 คน ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยเประกอบด้วย 5 ตัวแปร ซึ่งเป็นตัวแปรชุดเดียวกันทั้งในระดับนักเรียน (within level) และระดับโรงเรียน (between level) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงบรรยาย การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเคียว และการวิเคราะห์ด้วยสถิติ ขั้นสูงโดยการวิเคราะห์เชิงสาเหตุพหระคับ และการวิเคราะห์ด้วยสถิติ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

- 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างสังกัด และภูมิภาคแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ตามลำดับ และนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ใน ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ
- 2. โมเคลเชิงสาเหตุพหุระดับของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสอด คล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการตรวจสอบความสอดคล้องให้ค่า χ² = 4.619, df = 2, p = .0975, RMSEA = .015, CFI = .997, TLI = .973, SRMR ในระดับนักเรียน = .008, SRMR ในระดับโรงเรียน = .000 ตัวแปรต้นในโมเคลสามารถอธิบาย ความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ในระดับนักเรียนได้ร้อยละ 3.4 และตัวแปรต้นในโมเคลสามารถอธิบาย ความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ในระดับโรงเรียนได้ร้อยละ 59.2
- 3. โมเคลเชิงสาเหตุพหุระดับของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาระหว่างสังกัด มีความ แปรเปลี่ยนรูปแบบของโมเคล โดยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนโมเคลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิง ประจักษ์ แต่สังกัดกรมสามัญศึกษาและสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติโมเคลไม่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และโมเคลที่ดีที่สุดของ 3 สังกัด มีรูปแบบโมเคลเหมือนกัน
- 4. โมเคลเชิงสาเหตุพหุระดับของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาระหว่างภูมิภาค มีความ แปรเปลี่ยนรูปแบบของโมเคล โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และภาคใต้โมเคลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิง ประจักษ์ แต่กรุงเทพมหานครและภาคกลางโมเคลไม่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และโมเคลที่ดีที่สุดของ 5 ภูมิภาค มีรูปแบบโมเคลเหมือนกัน

ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา	ลายมือนิสิด เพ็ญกักร์ พีนผา
สาขาวิชาวิจัยการศึกษา	
ปีการศึกษา2547	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

##458 37468 27: MAJOR EDUCATION RESEARCH

KEY WORD: TIMSS-R / ACHIEVEMENT / MATHEMATICS / MPLUS / MULTILEVEL CAUSAL ANALYSIS

PENPAK PHEUNPHA: A DEVELOPMENT OF THE MULTILEVEL CAUSAL MODEL OF MATHEMATICS

ACHIEVEMENT OF MATHAYOM SUKSA 2 STUDENTS

THESIS DAVISOR: ASST. PROF. AUYPORN RUENGTRAGUL, Ph.D. 222 pp. ISBN 974 - 17 - 6357 - 3

The purposes of the research were 1) to compare the mathematics achievement between the districts and regions 2) to study factors causally related to and affecting mathematics achievement 3) to develop the multilevel-causal model validity and 4) to test the multilevel causal model invariance of schools deriving from different districts and regions. The obtained data come from the secondary source conduct by The Third International Mathematics and Science Study Repeat (TIMSS-R) and the Institute for the Promotion of Teaching Science and Technology (IPST). The samples consisted of 5,831 8th grades students from academic year 1998. Five variables were employed for the study, which were the same series of variables at the within level and between level. The analyses use the approaches of descriptive statistics. Pearson's product moment correlation, One Way Analysis of variance, multilevel causal model analysis and multi-group analysis as well as combination of multilevel causal model and multi-group analyses.

The major findings were as follows:

1. Mathematics achievement between districts and regions had statistical significant difference at .01 level: students from schools under the supervision of the Office of Private Education commission receive higher score of mathematics achievement than those from schools under the supervision of the Department of General Education 's mathematics the Office of the National Primary Education Commission, respectively. Students in Bangkok receive higher score of students in northern, central, southern and northeastern region respectively.

2. The multilevel causal model of mathematics achievement of 8th grade students validly match the empirical data. The outcomes of quantitative study are: Chi – square = 4.619, df = 2, p-value = .0975, RMSEA = .015, CFI = .997, TL1 = .973, SRMR of within level = .008, SRMR of between level = .000. The independent variables of within level can explain the variance of mathematics achievement at 3.4 percent and The independent variables of between level can explain the variance of mathematics achievement at 59.2 percent. The best model among schools under the supervision of the three organizations is in the same group.

3. The multilevel causal model between education at district had variance of model form. The multilevel causal model of mathematics achievement of the Office of Private Education commission was valid and fit to the empirical data. But The multilevel causal model of the Office of the National Primary Education Commission and The multilevel causal model of the Department of General Education were not valid and fit to the empirical data.

4. The multilevel causal model of mathematics achievement of 8th grade student among regions had variance of model from. The multilevel causal model of students in Bangkok and Central region were not in accordance with empirical data. However, The multilevel causal model of northern region, southern region and northeastern region match empirical data. The best model among regions is in the same category.

Department ResearchandEducational Psychology	Student's signature Penpale theumpha
Field of studentEducational Research	Advisor's signature. Aug pass Bungtrakul
Academic year 2004	Co-advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี ด้วยความเมตตากรุณาและเอาใจใส่อย่างยิ่งของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร. อวยพร เรื่องตระกูล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่คอยให้คำปรึกษาและ แนะนำแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ ตลอดจนเสียสละเวลา ทุ่มเททั้งกำลังใจ และกำลังกายให้ คำชี้แนะ แก้ไขปรับปรุงสิ่งที่บกพร่องและประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้เพิ่มเติม และเป็นกำลังใจที่ดี ตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร. สุชาคา บวรกิติวงศ์ ประธานกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร. เอมอร จังศิริพรปกรณ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้ ความกรุณาตรวจสอบปรับปรุง และให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ทางค้านวิชาการ แนวคิด ต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ทางวิชาการ และให้คำแนะนำ ตลอดจนคำสั่งสอนตลอดเวลาที่ผู้วิจัยเข้ามา ศึกษาจนกระทั่งสำเร็จการศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ถกล นิรันดร์ศิโรจน์ หัวหน้าสาขาวิจัย และคร. พิศาล สร้อยธุหร่ำ ผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่กรุณาให้คำแนะนำและอนุญาต ให้ใช้ฐานข้อมูลการวิจัยและประเมินผลร่วมกับนานาชาติครั้งที่ 3 วิจัยซ้ำ (TIMSS-R) ขอกราบ ขอบพระคุณ ผศ. วรรณี ศิริโชติ ที่กรุณาให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องวิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณ พี่ ๆ เพื่อน ๆ ที่ทำงานทุก ๆ คุณ ที่คอยเป็นกำลังใจ และช่วยเหลือเป็นอย่างคีในการทำวิจัยครั้งนี้และ ขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่มอบทุนในการทำวิจัย

ขอขอบคุณ พี่ปานแก้ว ทุมสุด พี่บรรเลง สระมูล พี่ณัฐพร พวงไธสง พี่เถกิงศักดิ์ ไชยกาญจน์ พี่สุภาภรณ์ เจริญศิริโสภาคย์ คุณภาวิณี บุญเสริม คุณจตุภูมิ เขตจัตุรัส คุณเรื่องเคช พี่อ๋อย พี่ปู พี่อ้น พี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ภาควิจัยการศึกษาทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี และให้กำลังใจอันมีค่า แก่ผู้วิจัยและมาให้กำลังใจในการสอบวิทยานิพนธ์

ท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ขอบคุณ พี่ ๆ และน้อง ครอบครัวพื้นผา ที่ให้ การสนับสนุนและเป็นกำลังใจกับผู้วิจัยตลอคมา

สารบัญ

	หนา	l
บทคัดย	ข่อภาษาไทยง	
บทคัดย	ข่อภาษาอังกฤษ จ	
กิตติกร	รมประกาศ	
	y ช	
สารบัถ	บูตาราง	l
	บูภาพฏ	
บทที่		
1	บทน้ำ1	
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา1	
	คำถามการวิจัย	;
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	
	สมมติฐานการวิจัย6	
	ขอบเขตของการวิจัย	
	ข้อจำกัดของการวิจัย	
	คำจำกัคความที่ใช้ในการวิจัย	;
	ประโยชน์ที่คาคว่าจะใค้รับ)
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
	ตอนที่ 1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน11	į
	ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์)
	ตอนที่ 3 โครงการวิจัยและประเมินผลร่วมกับนานาชาติ	4
	ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เชิงสาเหตุพหุระดับ (multilevel causal path analysis)40)
	ตอนที่ 5 การวิเคราะห์โมเคลเชิงสาเหตุพหุระคับค้วยโปรแกรม Mplus50	
	ตอนที่ 6 การวิเคราะห์เชิงสาเหตุพหุระดับและการวิเคราะห์กลุ่มพหุ53	7
	ตอนที่ 7 กรอบแนวคิดในการวิจัย	3
3	วิธีดำเนินการวิจัย	5
	ฐานข้อมูลในการวิจัย	5
	ขั้นตอนพัฒนา โมเคลเชิงสาเหตุพหุระดับ	
	ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	8
	การวิเคราะห์ข้อมูล69	9

สารบัญ (ต่อ)

I

		หน้า
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	76
	ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐานและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	77
	ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์	
	ระหว่างสังกัด และภูมิภาค	96
	ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม Mplus เพื่อพัฒนาโมเคลเชิงสาเหตุ	
	พหุระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ในระดับประเทศ	99
	ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อทคสอบความไม่แปรเปลี่ยนโมเคลเชิงสาเหตุพหุระคัง	J
	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ที่มาจากสังกัดที่แตกต่างกัน	105
	ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์เพื่อทคสอบความใม่แปรเปลี่ยนโมเคลเชิงสาเหตุพหุระคับ	ļ
	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ที่มาจากภูมิภาคที่แตกต่างกัน	118
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ	137
	สรุปผลการวิจัย	138
	อภิปรายผลการวิจัย	
	ข้อเสนอแนะ	153
รายการ	รอ้างอิง	154
ภาคผน	มวก	161
	ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือ	162
	ภาคผนวก ข คะแนนเฉถี่ยวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	
	ของประเทศที่เข้าร่วมโครงการ TIMSS-R	165
	ภาคผนวก ค ตัวอย่างการวิเคราะห์ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของข้อสอบ	
	TIMSS-R	168
	ภาคผนวก ง ตัวอย่างคำสั่งที่ใช้ในการวิเคราะห์โมเคลเชิงสาเหตุพหุระคับ	
	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ค้วยโปรแกรม Mplus	175
ประวัติ	ก็ผู้เขียนวิทยานิพนธ์	222

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
2.1	สรุปผลการวิเคราะห์ตัวแปรจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน18
2.2	สรุปปัจจัยที่ส่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์
3.1	้ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนและนักเรียนปีการศึกษา 2541
4 .1	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม78
4.2	ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรต่อเนื่องในระตับประเทศ79
4.3	ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรต่อเนื่องระหว่างสังกัด
4.4	ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรต่อเนื่องในภูมิภาค
4.5	จำนวนและร้อยละของตัวแปรระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
4.6	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับประเทศ89
4.7	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของ 3 สังกัด91
4.8	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของ 5 ภูมิภาค94
4.9	การตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบความแตกต่าง
	ของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ ฯ สังกัดที่แตกต่างกัน
4.10	การทดสอบความความแตกต่างภายหลังของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
	คณิตศาสตร์ระหว่างสังกัด97
4.11	การตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ความแปรปรวนและการเปรียบเทียบความแตกต่าง
	ของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ ฯ ภูมิภาคที่แตกต่างกัน
4.12	การทดสอบความความแตกต่างภายหลังของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
	คณิตศาสตร์ระหว่างภูมิภาค
4.13	ขนาดอิทธิพลเชิงสาเหตุพหุระดับในระดับนักเรียนและระดับโรงเรียน101
4.14	ผลการวิเคราะห์ โมเคลเชิงสาเหตุพหุระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ฯ
	ระดับประเทศ
4.15	ผลการทคสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเคลเชิงสาเหตุพหุระคับผลสัมฤทธิ์ทาง
	การเรียนคณิตศาสตร์ ฯ ระหว่าง 3 สังกัด106
4.16	ขนาคอิทธิพลพหุระดับในระดับนักเรียนและระดับโรงเรียน 3 สังกัด

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
4.17	ผลการวิเคราะห์โมเคลเชิงสาเหตุพหุระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์	
	ระหว่าง 3 สังกัด	117
4.18	ผลการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเคลเชิงสาเหตุพหุระดับผลสัมฤทธิ์ทางการ	
	เรียนคณิตศาสตร์ ระหว่าง 5 ภูมิภาค	119
4.19	แสดงขนาดอิทธิพลพหุระดับในระดับนักเรียน 5 ภูมิภาค	123
4.20	แสดงขนาคอิทธิพลพหุระดับในระดับโรงเรียน 5 ภูมิภาค	126
4.21	ผลการวิเคราะห์โมเคลเชิงสาเหตุพหุระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์	
	ระหว่าง 5 ภูมิภาค	135

สารบัญภาพ

ภาพป	ไระกอบ	หน้า
2.1	โมเคลรูปแบบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของบลูม	12
2.2		12
2.3	แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวของกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ	
	กานเย และบริคส์	13
2.4	รูปแบบความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างจากการศึกษาของ Glasman & Biniaminov	14
2.5	รูปแบบของริชซีย์	
2.6	รูปแบบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ Julio Antio et al	
2.7	ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์	
2.8	รูปแบบความสัมพันธีเชิงสาเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์	
2.9	องค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์	
2.10	ปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนนพัฒนาการวิชาคณิตศาสตร์	
2.11	ปัจจัยส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของ Hagedorn	
2.12	การร่วมงานของประเทศไทยกับ IEA	
2.13	โมเดลรวมการวิเคราะห์เชิงสาเหตุแบบพหุระดับ	45
2.14	แสดง Causal micro model : กรณี 3 ตัวแปร.	
2.15	แสดง Causal macro model	
2.16	โมเคลเชิงสาเหตุพหุระดับด้วยโปรแกรม MPLUS.	
2.17	กรอบแนวคิดที่ใค้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.18		
	ของนักเรียนมัธยมศึกษา	
3.1	โมเคลเชิงสาเหตุพหุระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์	
	ของนักเรียนมัธยมศึกษา	72
3.2	ขั้นตอนการวิเคราะห์เชิงสาเหตุพหุระดับของโปรแกรม Mplus	
4.1	โมเคลเชิงสาเหตุพหุระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์	
	ของนักเรียนมัธยมศึกษาในระดับประเทศ	103
4.2	โมเคลเชิงสาเหตุพหุระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์	
	ของนักเรียนมัธยมศึกษา 3 สังกัด	116
4.3	โมเคลเชิงสาเหตุพหุระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน	
	มัธยมศึกษา 5 ภูมิภาค	134